

ere Værterne derimod pligtige uden særlig Godtgjørelse at anvise disse Indquarterede Kjøfkenleilighed og Kogeapparater til fri Afbenyttelse, samt paa lige Maade at yde dem Brændsel til Madkogning."

ved to ges eenstemmig med 61 Stemmer.

3) § 3, saalydende:

"Dvarteer for Underclasserne (Underofficerer, Understabspersoner, Militairhaandværkere, Spillemand og Menige) bliver ifølge den Angivelse, som derom udtrykkeligt skal indføres i Dvarteerrequisitionerne, at anvise enten som Dvarteer med Bespiisning eller uden Bespiisning, og, naar heri under samme Indquartering ønskes Forandring, have vedkommende Militairautoriteter saa betimeligt derom til Dyrigheden eller Sognefogden paa Stedet at fremkomme med ny Requisition, at den indtrædende Forandring idetmindste med Aftensvarsel kan blive Dvarteerværterne meddeelt."

vedt og es eenstemmig med 61 Stemmer.

Formanden: Jeg skal dernæst tillade mig at sætte Resken af Lovforslaget til Behandling.

C. S. Hansen: Jeg skal tillade mig, med Hensyn til den Bestemmelse, der findes i § 4, at yttre min Tvivl om Hensigtsmæssigheden af, at Compagnicommandeuren alene skal kunne afgjøre, om det, Dvarteerværten har budt en Indquarteret, er overensstemmende med Lovens Bestemmelser. Med Hensyn til Kjøbstæderne forekommer det mig, at man der meget godt kan lade det blive ved den tidligere Bestemmelse, at Indquarteringscommissjonen, hvori der jo ogsaa er Militaire, afgjør denne Sag, men med Hensyn til Landet, forsaavidt der bliver udlagt Tropper der, vil det være uanseligere; dog forekommer det mig, at Sognefogden og en Mand af Sogneforstanderskabet maatte kunne beskikkes til at være med paa Raad for at bedømme, om og hvorvidt den, som var lagt ind i Dvarteer hos en Mand, havde faaet hvad der tilkom ham. Jeg troer, at de Bequarterede ville blive temmelig vilkaarligt behandlede, naar Compagnicommandeuren alene skal afgjøre sliq Strid; thi at appellere hans Kjendelse leder til for megen Vidsløstighed; jeg venter just ikke, at der vil opstaae synnerlig Strid, det

vil vist blive meget sjældent. Under hele Krigen og indtil nu ere vistnok de Militaire blevne behandlede paa det Humaneste, der er Mange, som ikke have taget Betaling for hvad de have ydet, — uagtet de vare berettigede dertil. Men det kunde dog blive Tilfældet, især om vi skulde faae en langvarig Krig, og naar denne Lov, om hvilken jeg ved 1ste Behandling har tilladt mig at yttre, at jeg kun antager den for interimistisk, skulde blive staaende ved Magt i længere Tid, saa vilde jeg finde, at denne Bestemmelse ikke var hensigtsmæssig. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 8, da har jeg allerede tilladt mig at yttre, at de her ansatte Priser vare aldeles utilstrækkelige. Jeg erklærede imidlertid, at jeg ikke vilde modsætte mig Lovens Fremme paa Grund af, at jeg antog, at denne Lov kun vilde være interimistisk, men jeg skal aldrig nægte, at det gjorde mig ondt, at den ærede Indenrigsminister aldeles forbigik det af mig Yttrede, og ikke omtalte med et Ord, om man snart kunde vente nogen Forandring deri, thi ellers vilde jeg rigtignok finde, at det paa ingen Maade kunde gaae an, at man ikke kan lade sig nøie dermed, i Særdeleshed ikke ved saadanne extraordinaire Belæggninger, thi det er unægteligt, at det er en overordentlig stor Byrde, i Særdeleshed for Kjøbstadbeboerne, foruden den ordinaire Indquartering, at faae en overordentlig stor Belægning, og naar man tager Hensyn til Dyrheden af Localerne under almindelige Forhold, saa vil man vist indrømme, at naar der nu ovenikjøbet tilkommer en saadan stor Belægning paa en By, saa vil 1¹/₄ Sk. for en Hest i Døgnet være saa godt som Intet. Hestene anseer jeg for det Vigtigste, thi de næringsdrevende Borgere, der have Stalde, have desværre lidt meget betydeligt ved at skulle modtage Heste. Man har været nødt til at belægge dem, der havde Stalde, thi man kunde ikke lægge Hestene ind i Stuerne til Folk, men derved ere de enkelte Belagte blevne indskrænkede i deres Næringsvei. Staldene ere nemlig nu indrettede til, at Bønderne deri kunne indstalde deres Heste, thi de have nu gode Heste, som de ikke kunne lade staae paa Gæden, og Borgeren bliver saaledes betaget en stor Deel af sin Næring. Jeg kan